

Motion till riksdagen 2019/20:3619

av **Oscar Sjöstedt m.fl. (SD)**

med anledning av framst. 2019/20:RB5 Medgivande för Riksbanken att ingå ett avtal om lån till Internationella valutafonden (IMF)

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår Riksbankens framställning 2019/20:RB5.

Motivering

Riksbanken föreslår i denna framställning att riksdagen medger att Riksbanken ingår ett avtal om kredit till Internationella valutafonden (IMF) med ett belopp om 500 miljoner särskilda dragningsrätter (SDR), motsvarande cirka 6,9 miljarder kronor.

Bakgrunden till förslaget är att IMF efterfrågar lånemedel till Poverty Reduction and Growth Trust (PRGT), vars utlåning riktar sig till 70 låginkomstländer. IMF gör bedömningen att de ekonomiska effekterna av coronapandemin gör att ett ökat behov av lån från PRGT till låginkomstländer väntas de närmaste åren. IMF efterfrågar därför ny finansiering i form av lånemedel från medlemsländerna.

Sverigedemokraternas principiella utgångspunkt är att denna typ av verksamhet ska stå under svensk kontroll och tillsyn. För att ansvar lättare ska kunna utkrävas av väljarkåren ska inte monetära medel generellt riskutsättas genom utlåning till organisationer eller förflyttning av politisk makt långt bortom det svenska folkets kontroll.

I sammanhanget bör det vidare nämnas att riksdagen 2016 hanterade en dylik framställning från Riksbanken, där en kredit beviljades till IMF med ett belopp om 5,8 miljarder kronor för att finansiera lånemedel till just PRGT.

År 2008 beviljades Riksbanken av riksdagen att betala av en del av Liberias skuld till IMF om 56,7 miljoner kronor (omräknat i dagens penningvärde), och alldeles nyligen beviljades Riksbanken (13.5.2020) av riksdagens alla partier – undantaget Sverige-

demokraterna – att ingå en finansieringslösning där man skriver av Somalias skuld med ett belopp motsvarande 21 miljoner kronor.

Sverige har således historiskt bidragit med betydande belopp till att finansiera IMF:s verksamhet samtidigt som den aktuella IMF-förfrågan kommer i en tid när Sverige går igenom den största humanitära sjukdomskrisen i modern tid. Vårt samhälle ställs nu inför stora sociala och ekonomiska prövningar med kraftiga BNP-fall och konkurser som följd, hotande massarbetslöshet och deflation. Mot bakgrund av detta lanserade Riksbanken i mars månad ett program för företagsutlåning inom ramen för penningpolitiken, i syfte att upprätthålla kreditförsörjningen i landet och undvika att livskraftiga företag slås ut på grund av tillfälliga likviditetsproblem. Utlåningsprogrammets utfall och måluppfyllelse har ännu inte helt klarlagts, varför det finns ytterligare skäl att avvakta och utvärdera effekterna innan man ingår kreditavtal riktade till andra länder.

Vidare fick regeringen redan innan krisen motta kritik för att underfinansiera välfärden, och bl.a. behöver SKR högre statsbidrag för att kommuner och regioner ska kunna bibehålla och leverera ändamålsenlig välfärd till äldre, sjuka och barn. Samtidigt har det svenska rättsväsendet gått på knäna och inte erhållit den finansiering som har behövts för att säkerställa tryggheten i landet i kampen mot brottsligheten. Dessutom har en offensiv strategi för att tackla de ekonomiska konsekvenserna av coronakrisen uteblivit. Med Sverigedemokraternas ambitionsnivå skulle vi se satsningar som motsvarar 10–20 % av BNP, vilket skulle vara mer i paritet med våra nordiska grannländer. Regeringen har dock inte levererat åtgärder i linje med detta.

Denna kontext är relevant inom ramen för PRGT-programmet eftersom fordringsägarna betraktas tillhöra finansiellt starka medlemsländer. Ögonblicksbilden av Sveriges ekonomi och statsfinanser lämnar emellertid utrymme för en diskussion om huruvida Sverige kan definieras som ett sådant.

Sverigedemokraterna föreslår därför att framställningen avslås i sin helhet.

Oscar Sjöstedt (SD)

Dennis Dioukarev (SD)

Charlotte Quensel (SD)